

[Johs. Christiansen.]

være i stand til at løse, og vil da gerne sige nogle ord om, hvilke andre opgaver der med rimelighed kan stilles Danmark i henhold til bestående internationale forpligtelser og under hensyntagen til egne hjemlige forhold.

Forinden vil jeg dog gerne lige gøre et par bemærkninger til den højtærede forsvarsminister. For mig må ministeren naturligvis have de meninger, han have vil, om den af os afgivne mindretalsbetænkning, herunder også den mening, at vi i denne betænkning har håndteret en harmonika, har fremsat en række talemåder uden indhold o.s.v. Men der er een ting, som den højtærede forsvarsminister efter god parlamentarisk skik ikke må, og det er give luft for den slags meninger i det referat, han som ordfører for kommissionsbetænkningen har at give det høje ting. I udførelsen af den opgave, der er ham betroet som kommissionens formand, kan han kun følge een rettesnor, og det er at give en saglig, objektiv fremstilling af, hvad kommissionen indstiller, herunder naturligvis også, hvis han ønsker det, hvad mindretallet indstiller. Ministeren kan harcelere og polemisere alt det, han orker, når denne sag, som det er hans pligt at give et objektivt referat af, er nået frem til den egentlige debat, men heller ikke før. I sine polemiske bemærkninger til mindretallet raillerer ministeren også over, at vi, skønt teknisk bistand kunne være stillet til vor rådighed, ikke har modtaget denne bistand og ikke har nedfældet vore anskuelser i forslagsform. Det ville vi formodentlig have gjort, hvis han og flertallet selv havde udarbejdet et detailleret forslag i lighed med dem, der fremsattes i 1937 og 1922, men dette er jo netop ikke tilfældet, hvad ministeren selv understregede i sin fremsættelsestale med følgende udtalelse:

„Lovforslaget er en rammelov... og går derfor ikke stærkt i detaljer, men følger i sin affattelse i alt væsentligt det princip, at loven skal indeholde den fornødne hjemmel til at“ o.s.v. o.s.v.

Altså, flertallet foreslår, således som det er påpeget i vor mindretalsbetænkning, en bemyndigelseslov og har ikke selv lagt op til nogen detailleret, fuldt udarbejdet forsvarsordning. Men så vil jeg gerne spørge, med hvilken ret ministeren da kræver, at mindretallet skulle have gjort det? Der må jo være rum for en vis ligeberettigelse også udfra ministerens bedømmelse af forholdet. Jeg vil iøvrigt i denne forbindelse sige, at mig forekommer det noget

ejendommeligt, for ikke at bruge stærkere udtryk, at man, når det drejer sig om en så vigtig lovgivning som denne, fra flertallets side, fra regeringens side ikke har forelagt rigsdagen et fuldt udarbejdet lovforslag, således at befolkningen kunne se, hvad meningen er, hvilke konsekvenser en sådan lov ville få på den ene og på den anden måde. Det kunne have været gjort, og jeg mener, at regeringen burde have gjort det, forøvrigt ganske i lighed med, hvad tilfældet jo har været i Norge. Når Norge kunne gøre det, kunne Danmark også have gjort det, og jeg mener, det er en afgjort fejl fra regeringens side, at det ikke er blevet gjort.

De opgaver, et dansk militærvæsen vil være i stand til at løse, er efter vor vurdering af vore internationale forpligtelser, af landets særlige geografiske forhold og af dets sociale og økonomiske bæreevne følgende:

Der må kunne opstilles en særlig FN-styrke i forbindelse med de i chartrets art. 43—45 vedtagne bestemmelser. Den må formentlig være af en lignende størrelsesorden som den, der ligger på Bornholm, og kunne af hensigtsmæssighedsgrunde mulig uddannes og garnisoneres der. Der må derudover uddannes mandskab til at bevogte flyvepladserne og de vigtigste havne og til at opretholde ro og orden i landet, ligesom grænsen selvfølgelig heller ikke kan ligge åben og ubeskyttet. Vi foreslår, at der med disse opgaver for øje indkaldes en halv snes tusind mand årlig, men i tre hold, således at beredskabet bliver tilstrækkelig effektivt til at kunne opretholde ro og orden i landet, herunder være i stand til at imødegå et kupforsøg. Med fuldt gennemført rationalisering af mandskabsuddannelsen, således som foreslået af den derom nedsatte kommission, og ved ansættelse af det tilstrækkelige antal befalingsmænd er det vor opfattelse, at tjenestetiden vil kunne holdes omkring 8 måneder. Efter endt uddannelse og hjemsendelse indgår mandskabet i lokalværnet, hvori det bliver stående i 8—10 år med pligt til periodiske repetitionsøvelser af et noget lignende omfang som det, der gælder for det nuværende hjemmeværn, omend i de første år noget udvidet. Hjemmeværnet vil så kunne afvikles, idet lokalværnet overtager de opgaver, som efter vor opfattelse i nogle henseender uberettiget er tillagt hjemmeværnet. Lokalværnets mandskab tilhører den region, hvori det er bosiddende. Da mandskabet dels skal deltage i de nævnte øvelser, dels skal kunne mobiliseres i tilfælde af krig, må de fornødne våbendepoter opføres